

Nové stvoření

Texty na tento týden:

Zj 5,9.10; 21,1.2; 22,3–5; Gn 1,28; 2,7.15; 3,19.23.24; 6,11–13; 1K 15,51–56; J 1,14; 12,31; Iz 11,6.7

Základní verš

„Podle jeho slibu čekáme nové nebe a novou zemi, ve kterých přebývá spravedlnost.“ (2Pt 3,13)

Ve svém druhém listu popisuje apoštol Petr kromě jiného i osud nebe a země (2Pt 3,10–13). Říká, že „nebesa s rachotem zaniknou, vesmír se žářem roztaví a země se všemi lidskými činy bude postavena před soud“ (2Pt 3,10). Je to děsivá představa. Naštěstí to není konec příběhu. Bude stvořeno nové nebe a nová země.

Kontrast mezi „starým“ a „novým“ světem je zde velmi důležitý. Nad starým vládne hřích, v novém přebývá spravedlnost. Starý ovládá smrt, nový je plný života. Protiklad života a smrti, hříchu a spravedlivosti je velmi jasný. Když čteme zaslíbení o novém nebi a nové zemi, můžeme si lépe uvědomovat, že Bůh – Stvořitel – neskončil se svým dílem po stvoření naší planety a života na ní (Gn 1–2). Nekončí ani dílem, které koná v nás, když se díky Kristu stáváme novým stvořením (2K 5,17; Ef 2,10). Boží dílo pokračuje. Bůh, který nadpřirozenou mocí svého Slova vytvořil vesmír, stvoří i nový svět.

Tento poslední akt stvoření – nové nebe a nová země – je spolu s příslibem věčného společenství s Bohem vyvrcholením jeho zaslíbení.

Nový začátek

¹A viděl jsem nové nebe a novou zemi, neboť první nebe a první země pominuly a moře již vůbec nebylo. ²A viděl jsem od Boha z nebe sestupovat svaté město, nový Jeruzalém, krásný jako nevěsta ozdobená pro svého ženicha. (Zj 21,1.2)

Osobní studium

Existuje věc, na níž se vědecký i biblický pohled na naši planetu shodne: země nebude navždy taková, jak ji známe v současnosti. Pro vědu (tedy alespoň pro její část) to znamená, že ty samé mechanismy a síly, které jsou bezcílné a jež přivedly naši planetu k existenci, způsobí nakonec i její zánik. I v Bibli je napsáno, že naše planeta nebude trvat věčně a nakonec bude zničena. Vědecký scénář předpokládá, že zničení země bude znamenat definitivní konec života. Bible nabízí úplně odlišný pohled. Zničení země je začátkem něčeho úplně nového a nádherného, co bude trvat věčně.

Nebude žádná smrt a žádné utrpení. To jsou krásná zaslíbení, která se týkají naší budoucí existence. Bůh nevnímá smrt a utrpení jako něco dobrého či akceptovatelného. O tom není pochyb. Nebyly součástí stvoření, které Bůh označil jako „velmi dobré“ (Gn 1,31). Jsou to nepřátelští vetřelci, nevítaní hosté. Bůh nechtěl, aby byly součástí původního stvoření, a podle zaslíbení nebudou součástí nového stvoření. Ježíš přišel, porazil je a zničil. Přišel, abychom již smrt a utrpení nemuseli prožívat.

Nové stvoření s sebou přináší nový začátek. Zoufalý satanův experiment se vzpourou, zlem a hříchem bude ukončen. Všichni známe jeho důsledky – hřích přináší smrt a utrpení. Jen Boží zákon je zákonem života.

Podobně jako Bůh na počátku stvořil nebe a zemi, stvoří také nové nebe a novou zemi. A nejen to. Každému z nás nabízí nový začátek. To vše díky tomu, co pro nás (a v nás) Ježíš činí. Bez plánu záchrany by pro nás neexistovalo nic, co by přesahovalo náš smrtelný život – a to je žalostná představa.

Aplikace

Proč jsou pro nás zaslíbení o novém stvoření tak důležitá? Jak by tvůj život vypadal bez těchto zaslíbení?

Z prachu k životu

I vytvořil Hospodin Bůh člověka, prach ze země, a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem. (Gn 2,7)

V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátiš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátiš. (Gn 3,19)

⁵¹Hle, odhalím vám tajemství: Ne všichni zemřeme, ale všichni budeme proměněni, ⁵²naráz, v okamžiku, až se naposled ozve polnice. Až zazní, mrtví budou vzkříšeni k nepomíjitelnosti a my živí proměněni. ⁵³Pomíjitelné tělo musí totiž obléci nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost. ⁵⁴A když pomíjitelné obleče nepomíjitelnost a smrtelné nesmrtelnost, pak se naplní, co je psáno: ‚Smrt je pohlčena, Bůh zvítězil! ⁵⁵Kde je, smrti, tvé vítězství? Kde je, smrti, tvá zbraň?‘ ⁵⁶Zbrání smrti je hřích a hřích má svou moc ze zákona. (1K 15,51–56)

Osobní studium

Bůh stvořil člověka z prachu země. Jeho život byl spojen s Bohem, žil s ním ve vztahu. Hřích však oddělil člověka od Boha – zdroje života. Důsledkem byla smrt – a návrat do prachu země (Gn 2,7; 3,19).

Zaslíbení o vzkříšení přináší naději. Jób tuto naději vyjádřil těmito slovy: „Můj Vykupitel žije, to jedno vím, a že nakonec se nad prachem postaví. I kdyby ze mě kůži sedřeli, já ve svém těle Boha uvidím“ (Jb 19,25.26; B21). Pro ty, kteří důvěřují Bohu, je smrt jen dočasná. Bůh, který stvořil Adama z prachu země a vdechl do něj život, nezapomene, jak nás z prachu znovu vytvořit. Vzkříšení bude stejným činem stvoření, jako když Bůh přivedl k životu Adama.

Vzkříšení zachráněných při druhém příchodu Ježíše Krista bude okamžité. Podobně jako při stvoření prvního člověka půjde o nadpřirozenou událost, která bude v Boží režii. To je v očividném rozporu s teistickou evoluční teorií. Pokud Bůh nepoužije miliony let na naše znovustvoření, ale vzkřísí nás v okamžiku, potom zjevně nepotřeboval evoluční procesy na stvoření života na počátku. Takže podobně, jako je to v ostatních případech, je naděje na vzkříšení dalším biblickým tvrzením, které vyvrací teistickou evoluční teorii.

Aplikace

Co pro tebe znamená vzkříšení? Na co se v souvislosti se vzkříšením těšíš nejvíce? Čeho se obáváš? Co tě na vzkříšení zajímá nejvíce?

Učinil je královským kněžstvem

A Bůh jim pozehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ (Gn 1,28)

Hospodin Bůh postavil člověka do zahrady v Edenu, aby ji obdělával a střežil. (Gn 2,15)

Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven. (J 12,31)

⁹A zpívali novou píseň: „Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeti, protože jsi byl obětován, svou krví jsi Bohu vykoupil lidi ze všech kmenů, jazyků, národů a ras ¹⁰a učinil je královským kněžstvem našeho Boha; a ujmou se vlády nad zemí.“ (Zj 5,9,10)

Osobní studium

Člověk dostal od Boha zodpovědnost za stvoření. Jako dobrý a starostlivý správce měl panovat nad stvořeným světem. Když člověk zhrěšil, přišel i o svou úlohu správce. Svou moc nad stvořením si začal nárokovat satan. Jeho vláda však přivedla svět k rozkladu a všudy přítomnému násilí. Smutnou skutečností je, že satan svou ničivou moc uskutečňuje zejména prostřednictvím člověka. Jako lidé se často chováme tak, jakoby panování nad zemí znamenalo drancování a plenění přírody. Na kříži Ježíš vysvobodil svět ze satanova područí (Mt 28,18; J 12,31; Zj 12,10). A přestože má satan stále ještě možnost působit na zemi a ničit ji, můžeme se těšit z poznání, že satanovy dny jsou sečteny. Zárukou toho je Kristovo vítězství na kříži.

Těm, kteří uvěřili a jsou zachráněni pro věčnost, dal Bůh moc, která náleží králům a kněžím. Kralování v sobě zahrnuje určitý druh autority. Kněžství zase komunikaci s Bohem a na nové zemi i s dalšími bytostmi, které pocházejí z jiných světů a nikdy neprožily zkušenost hříchu a prokletí, jež s sebou hřích přináší (1K 6,2.3; 2Tm 2,11.12).

„Budou zpřístupněny všechny poklady vesmíru a vykoupení je budou moci studovat. Neomezení smrtelností a únavou poletí na vzdálené světy, které trpěly při pohledu na lidskou bídu a jásaly štěstím při zprávě o každém vykoupeném člověku. Děti země se radostně a s nadšením připojí k radosti a moudrosti nepadlých bytostí.“ (VDV 436; GC 677)

Aplikace

Z kterých charakterových vlastností člověka podle tebe vyplývají katastrofální následky lidského „panování“ nad touto planetou? Kde všude jsou tyto důsledky viditelné? Jaká je tvá představa zodpovědného „panování“ nad zemí? Co dnes uděláš jako „král“ a „kněz“ (Zj 5,10), který slouží Stvořiteli celého vesmíru?

Obnova přírody

¹¹Země však byla před Bohem zkažená a plná násilí. ¹²Bůh pohleděl na zemi; byla zcela zkažená, protože všechno tvorstvo pokazilo na zemi svou cestu. ¹³I řekl Bůh Noemu: „Rozhodl jsem se skoncovat se vším tvorstvem, neboť země je plná lidského násilí. Zahladím je i se zemí. (Gn 6, 11–13)

⁶Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzlem odpočívát. Tele a lvíče i žirny dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit. ⁷Kráva se bude popásat s medvědicí, jejich mláďata budou odpočívát spolu, lev jako dobytek bude žrát slámu. (Iz 11,6.7)

Osobní studium

V přírodě okolo nás je život zvířat charakterizován tzv. potravním řetězcem. Jeho pevnou součástí jsou dravci, kteří usmrcují jiné živočichy a živí se jimi. Asi bychom měli velký problém představit si fungování jednotlivých ekosystémů právě bez dravců. Stejně tak těžko si umíme představit, že na počátku byli všichni suchozemští živočichové býložravci (Gn 1,30). Dravci neexistovali – žádné zvíře nesloužilo jako potrava pro jiné. Gn 1,30 nemluví o mořských živočiších, ale velmi pravděpodobně platil tento princip i pro ně. I proto mohl Bůh při pohledu na celé stvoření prohlásit, že je „velmi dobré“.

Co se začalo jako mírumilovné království, pokračovalo později jako říše zla naplněná násilím a zkázou. To vše se stalo díky pádu do hříchu. Svět, který byl kdysi „velmi dobrý“, se stal zlým (Gn 9,2.3). Zahrnovalo to všechny živočichy – suchozemské i vodní. Tento obraz je v očividném kontrastu s předchozím uspořádáním přírody. Právě v této době byla zřejmě omezena i Bohem ustanovená vláda člověka nad zvířaty.

Prorok Izajáš popsal krásným poetickým jazykem „novou zemi“ jako místo naplněné pokojem (Iz 11,6–9; 65,25). Na nové zemi nebude žádné zlo a krutost. Zkaženost a násilí, které charakterizovaly předpotopní svět (platí to však pro celé lidské dějiny), se na nové zemi neobjeví. Bude to svět naplněný souladem a spoluprací. Bude to království pokoje. Tato harmonická představa se nám může zdát neuskutečnitelná. Je to však proto, že jsme zatím součástí světa, kde vládne násilí, dravost a smrt.

Aplikace

Neoddělitelnou součástí evangelia je obnova. Konečnou obnovu může samozřejmě vykonat jen Bůh prostřednictvím nového stvoření. Jaké rozhodnutí můžeš udělat, aby tvůj život odrážel, že stojíš na straně toho, jenž přinese obnovu – a ne na straně toho, který přináší násilí a smrt?

Obnova vztahu s Bohem

²³Proto jej Hospodin Bůh vyhnal ze zahrady v Edenu... ²⁴Tak člověka zapudil. Východně od zahrady v Edenu usadil cheruby s míhajícími se plamennými meči, aby střežili cestu ke stromu života. (Gn 3,23.24)

A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. (J 1,14)

³A nebude tam nic prokletého. Bude tam trůn Boží a Beránkův; jeho služebníci mu budou sloužit, ⁴budou hledět na jeho tvář a na čele ponosou jeho jméno. ⁵Noci tam již nebude a nebudou potřebovat světlo lampy ani světlo slunce, neboť Pán Bůh bude jejich světlem a budou s ním kralovat na věky věků. (Zj 22,3–5)

Osobní studium

„Dříve než na svět přišel hřích, mohl Adam komunikovat přímo se svým Tvůrcem.“ (VDV 9; GC 7) Po pádu člověka do hříchu se tento vztah radikálně změnil. Hřích zničil vztah lidí k Bohu. Toto narušení vztahu přineslo bolestivý důsledek. Bůh se musel vzdát přímého kontaktu s lidmi – pro jejich vlastní ochranu. Lidé již více nemohli vídat Boha tváří v tvář a přitom zůstat naživu. Propastný rozdíl mezi Boží svatostí a lidským hříchem působil v člověku smrtelnou hrůzu a strach.

Bůh se však rozhodl pro řešení této situace. Připravil plán záchrany, který mohl napravit a uzdravit zničený vztah. Bůh se nás rozhodl zachránit, přestože to stálo nesmírnou cenu – smrt Božího Syna, Ježíše Krista.

Ježíš zaslíbil svým učedníkům, že přijde znovu, aby je vzal domů (J 14,1–3). V poslední kapitole knihy Zjevení se můžeme dočíst o obnoveném vztahu mezi Bohem a lidmi (Zj 22,3–5). Bůh a lidstvo se znovu potkají. Bude to setkání naplněné pokojem, setkání, kdy se budeme moci poprvé zahledět do Božích očí naplněných láskou. Na nové zemi nebude žádné prokletí. Vše, co jsme díky hříchu ztratili, bude obnoveno. Zachránění dostanou nový život, nové místo k přebývání, novou důvěru a zodpovědnost, nový pokoj ve vztahu ke stvoření. Nejdůležitější a nejkrásnější však bude obnova vztahu s Bohem. Původní záměr, který měl Bůh s člověkem při stvoření, bude naplněn. Bůh, lidstvo i celé stvoření budou žít v harmonii, která bude věčná.

Aplikace

Ježíš Kristus opět přijde. Jeho příchod bude znamenat obnovu. Jak můžeš už nyní prožívat radost z blízkého společenství s Bohem? Která tvá rozhodnutí a činy tě od Boha vzdalují? Která tvá rozhodnutí a činy tě naopak k Bohu přibližují? Kdy prožíváš ve svém životě Boží přítomnost nejintenzivněji?

Podněty k zamyšlení

„Léta věčnosti budou postupně přinášet stále bohatší poznání Boha a Ježíše Krista. A s rozšiřujícím se poznáním poroste také láska, úcta a štěstí. Čím více budou lidé poznávat Boha, tím více budou obdivovat jeho charakter. Když jim Ježíš bude postupně odhalovat tajemství vykoupení a úžasné činy vykonané ve velkém sporu se satanem, pocítí vykoupení ještě větší lásku a s ještě větší radostí uchopí zlaté harfy a desetitisíce desetitisíců a tisíce tisíců hlasů se spojí v mohutném chvalo zpěvu...“

Velký spor mezi dobrem a zlem skončil. Není už hříchu ani hříšníků. Celý vesmír je čistý. V celém nezměrném stvoření vládne soulad a štěstí. Od Boha, který všechno stvořil, proudí život, světlo a štěstí do všech stran nekonečného prostoru. Od nejmenšího atomu až po největší vesmírná tělesa, všechno živé i neživé v nezkalené kráse a dokonalé radosti hlásá, že Bůh je láska.“ (VDV 437; GC 678)

Otázky k rozhovoru

- 1. Pokuste se najít co nejvíce textů (zejména v knize Zjevení), které hovoří o tom, jak bude vypadat nová země. Přemýšlejte společně, co tyto texty znamenají. Které myšlenky se vám zdají nejdůležitější? Které obrazy se vám zdají těžko pochopitelné a uvěřitelné?*
- 2. Jak je zpráva o stvoření z Gn 1–2 propojena se zprávou o novém stvoření nebe a země ve Zj 21–22?*
- 3. Přečtěte si Ř 8,18 a 2K 4,16.17. O čem apoštol Pavel píše? V čem nám mohou být jeho slova zdrojem pokoje a povzbuzení?*
- 4. Uvažujte společně o evangeliu jako o dobré zprávě o novém stvoření. Co bude znovustvořeno a obnoveno? Jak se to stane? Jak se na této obnově můžeme podílet?*
- 5. Co nám zaslíbení o novém nebi a nové zemi říkají o Božím charakteru?*